

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

WIE LAAT WIE NU UIT

Een klucht in één bedrijf

door

1880

Patrick de Smet

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.2247

PERSONAGES

3 dames - 3 heren

MANOLITO : de onhandige inbreker die naar het einde toe toch zijn slag kan slaan

RENE : de bedrogen echtgenoot die van de ene depressie in de andere lijkt te sukkelen.

SARAH : de echtgenote-bedriegster die denkt de hele wereld naar haar hand te kunnen zetten.

JACOB : misschien haar ware? Alleszins niet de slimste.

WENDY : Jacobs "echte" vrouw.

RAYMUNDE: de vrouwelijke politie-inspecteur in een "mannelijke" bijrol...

KORTE INHOUD

Op zijn inbrekerstocht komt Manolito terecht ten huize van René Sucaet, maniakaal verslaafd aan de pillen en hoogdepressief.

Eenmaal de inbreker ontdekt wordt Manolito ingeschaald in de zelfmoordplannen van René. De zelfmoord lijkt reëel maar is voor Sarah, de echtgenote van... , een kink in de kabel! Immers zelfmoord is de enige uitzondering waarop de levensverzekering niet uitbetaalt. Geen nood... Manolito is dienstdoende moordenaar en Jacob, hulp op een advocatenkantoor, zal een lichte straf trachten te versieren.

Wanneer echter Wendy, de vrouw van Jacob, ook komt opdagen wordt Manolito plots René en René wordt Manolito! En geraakt U er niet meer aan uit... wel... de spelers wellicht ook niet!

Het decor is dat van een leefkamer met tafel (met lang tafelkleed) en een drietal stoelen met sofa.

Bij de aanvang van het stuk is het decor enigszins verduisterd wanneer Manolito met zaklantaarn opkomt.

MANOLITO : *(spreekt met -eventueel zuiders- accent)* Pfff... zit ik daar een half uur aan het slot van die achterdeur te prutsen en denk ik bij mezelf "kom, het zal de moeite lonen"... en dan kom je hier terecht! Huh... van buiten een kast van een villa en binnenin zo arm als een klooster! Alhoewel, de laatste keer dat ik in een klooster heb geslapen waren mijn zakken goed gevuld! Als inbreker ben ik niet zo kieskeurig maar je moet natuurlijk wel enigszins uitkijken waar je binnen stapt. En ze maken het ons wel heel moeilijk tegenwoordig met dubbele sloten, alarminstallaties, videocamera's en noem maar op. Ik volg nu avondschool... elektronica... om mee te blijven met mijn tijd! Nee... er is geen respect meer voor onze stiel... er komen meer en meer charlatans die alles kapot maken! Toen we vroeger inbraken kwamen we met z'n tweeën, voor de gezelligheid! Eerst dronken we de ijskast leeg en het gebeurde al eens dat we vergaten waarvoor we gekomen waren! Nu gieten ze alles uit en nemen die lege ijskast mee... uitvoer naar de Oostbloklanden! 't Is zonde... echt zonde! Nu is het elk voor zich en ik voor mij... neen... de sfeer is er uit!

(René maakt lawaai achter de scène)

MANOLITO : *(geschrokken)* Zie je wel... altijd hetzelfde! Alles doen ze om het je moeilijk te maken! Je hebt niet eens de tijd om je werk af te maken! Waar nu

naartoe? *(kijkt zoekend rond - duikt dan weg onder tafel - houdt gezicht zichtbaar voor publiek)*

RENE : *(sloom figuur van rond de veertig - op met pistool in de hand - neemt snel een pil uit een doosje)* Niet met mij... NIET met mij! Als die vrouw van mij denkt mij met de hele mannelijke straathelft te kunnen bedriegen dan zit ze ernaast! *(neerslachtig)* Kijk... een wilde hond is erg... maar een wilde vrouw, daar is niet mee te leven! Een hond stop je in een hok maar een vrouw breekt altijd uit! Geen leven... geen leven! *(speelt ondertussen voortdurend met pistool)* Maar met mij zal ze nog afzien als ik dood ben! Zelfmoord met voorbedachten rade... niet gedekt door de levensverzekering! Haha... geen geld... maar wel zorgen! Ik zal lachen als ik dood ben! *(plaatst pistool tegen slaap)* Hihi... PAF!! En gedaan! *(bang)* Maar zou het veel pijn doen? Ik ken niemand aan wie ik het kan vragen!

(ondertussen leeft MANOLITO mee met situatie... te merken aan de veranderende gelaatsuitdrukkingen. René neemt nog snel een pil)

RENE : En toch maak ik er een einde aan! Bij leven heeft ze geen aandacht voor mij maar als ik dood ben zal ze wensen dat ik nooit geleefd had! *(bekijkt pistool)* Zou het veel lawaai geven... zo'n schot met een pistool? Wacht... voor de voorzichtigheid schieten we misschien beter eerst eens onder tafel! *(Manolito trekt zich direct met verschrikte gelaatsuitdrukking terug)* Alhoewel... ik heb maar twee kogels... als ik deze verschiet dan moet de volgende raak en goed zijn! Hou ik de eerste kogel, en is het eerste schot mis... dan heb ik nog de tweede kogel om opnieuw te proberen! Houden dus maar...! *(opgeluchte blik van Manolito)* Pffff... wat knellen die nieuwe schoenen! Als ik sterf

wil ik gemakkelijk sterven! *(trekt schoenen uit en gooit ze onder tafel waar een verongelijkte MANOLITO ze oppakt en netjes ongemerkt voor de tafel naast elkaar zet)* Maar hoe zou ik best sterven om het meeste indruk na te laten? Komisch misschien? In de kelder tussen de aardappelen? Nee... zoiets laat geen indruk na! Of zielig...? Op zolder? Nee... dat is meer een plaats om jezelf op te hangen! Op het bed! Neen... te melodramatisch... alle filmsterren sterven in een bed... *(staart ogenblik naar tafel)* Dat is het! Ik schiet mezelf dood onder tafel! *(opnieuw verschrikte blik van Manolito)* Dat moet origineel zijn! *(rukt vastbesloten tafelkleed weg - merkt tot zijn ontzetting Manolito onder de tafel)*

MANOLITO : Niet schieten! Niet schieten! *(wil rechtspringen maar vergeet dat hij onder tafel zit - botst onzacht met hoofd tegen tafelblad)*

RENE : Blijven zitten waar je zit! *(paniekerig)* Niet bewegen! Vooral niet bewegen en kalm blijven! Wat doe jij onder mijn tafel?

MANOLITO : Kunt U eerst dat schietijzer in een andere richting laten wijzen want ik...

RENE : ZWIJGEN!! En spreken moet je doen! Wat doe jij onder mijn tafel?

MANOLITO : Wel eh... dat probeer ik U net uit te leggen... ik...

RENE : *(overmatig zenuwachtig)* Pas op! Ik hou je onder schot! Je moet er niet aan denken om domme dingen uit te halen!

MANOLITO : Vergeet vooral niet dat U slechts twee kogels heeft... als U eerst op mij schiet dan heeft U zelf maar één kogel meer over om... eh... Uzelf... eh... om zeep te helpen!

RENE : *(nadenkend)* En als ik mis moet ik zelfs blijven leven!

MANOLITO : Inderdaad! Zo te horen heeft U grote problemen; niet alleen uw leven lijkt mij ingewikkeld te zijn maar ook uw manier van sterven toont gecompliceerd!

RENE : Aan wie zeg je het. (*lusteloos*) Mijn leven is zodanig ingewikkeld dat ik er zelf niets meer van begrijp!

MANOLITO : Misschien kan ik helpen?

RENE : Helpen?! Niemand kan mij nog helpen! (*gaat zitten - laat pistool achteloos in de vingers bungelen*)

MANOLITO : (*nog steeds met opgestoken handen onder de tafel*) Eh... mag ik er misschien onderuit?

RENE : (*afwezig - neemt nog een pilletje*) Jajaja... doe maar...

MANOLITO : Dank U wel! (*voorzichtig naar andere stoel*) Een laag tafeltje! Pfff... mijn rug...

RENE : Ben jij een... een echte gangster?

MANOLITO : Hemel nee... ik ben maar een kleinschalige inbreker... een kleine middenstander! Vooral voor ons zijn het moeilijke tijden! De mensen hebben steeds minder in huis en...

RENE : (*plots weer dreigend en zenuwachtig*) Een inbreker! Jij bent een inbreker? Ook zo eentje die problemen gehad heeft in zijn jeugd? Kom, vertel op!

MANOLITO : Wel... eh... eigenlijk niet... ik had nooit genoeg zakgeld, dat was inderdaad een probleem! En van het een kwam het ander...

RENE : ZWIJG! (*neemt nog een pilletje - bekijkt Manolito*) Maar jij kunt wellicht helpen!

MANOLITO : Graag! Ik help U en dan ben ik weg... dan bent U zo weer alleen! Wat kan ik doen?

RENE : Schiet mij dood!

MANOLITO : Natuurlijk! Graag geda... (*plots verbouwereerde blik*) Wat zegt U? U doodschieten?

RENE : Ik wil zelfmoord plegen maar het is te moeilijk! Ik kan het niet alleen!

MANOLITO : Denkt U echt dat dat een ... eh... oplossing is? Waarom zou U trouwens zelfmoord willen plegen?

RENE : Om mijn vrouw te koeioneren natuurlijk!

MANOLITO : Volgens mij koeioneert U alleen zichzelf hoor!
Maar U helpen kan ik echt niet doen! Ik zou niet weten hoe ik eraan moest beginnen!

RENE : *(neemt nog een pilletje)* Dan is de zaak voor mij bekeken: ik bel de politie en jij wordt achter slot en grendel gezet voor deze inbraak! Ik vind wel iemand anders die tegen grof geld mijn zelfmoord wil uitvoeren!

MANOLITO : Grof geld zegt U? Tja... ik weet niet wat U grof geld noemt maar...

RENE : Ik ben niet onbemiddeld... is een miljoen voldoende?

MANOLITO : Laten we afronden op anderhalf miljoen: één miljoen voor de uitvoering en een half voor geleden pijn en smarten want ik hou er bijna zeker een diep trauma aan over!

RENE : Goed! Als het daarmee kan gebeuren dan gebeurt het ook zo! Maar let op... het moet op zelfmoord lijken... dan telt mijn levensverzekering niet! Haha! Hier! *(reikt pistool aan)*

MANOLITO : *(is duidelijk niet gewoon om met een pistool om te gaan)* Jamaar... moeten we dit niet schriftelijk overeenkomen? Met een contract of zo?

RENE : Een contract?! *(zuchtend ogen ten hemel)* Onze Lieve Heer, bedankt voor het zenden van een inbreker! Maar je had toch wel een intelligenter type kunnen uitkiezen?

MANOLITO : Pardon?!

RENE : We kunnen toch geen contract opmaken over een zelfmoord?

MANOLITO : Maar als ik U nu neerschiet hoe geraak ik dan aan mijn geld?

RENE : Aha... dat is een goeie vraag! Achter de deuren van die kast zit de geldkoffer en de sleutel zit hier in mijn zak! Jij schiet mij neer en je hebt de sleutel!

Klaar als pompwater! Schiet je nu of schiet je niet?
(*neemt nog een pil en laat doosje op tafel liggen*)

MANOLITO : Laat ons eh... niets overhaast gaan doen en...
eh... misschien kunnen we eerst iets... eh... drinken!
Ja, dat is het... ik heb dorst!

RENE : Goed idee! Mijn laatste drink! Het mag een stevige
zijn! Trappist?

MANOLITO : Allemaal goed! Als het maar vloeibaar is!

RENE : Aaaaah... ik voel me helemaal opleven! Met een voet in
het graf staan geeft me een geweldig gevoel! (*houdt
doosje pillen omhoog*) Geen kalmeertabletten meer...
onvoorstelbaar! Ik ga de drank halen! (*af*)

MANOLITO : Knettergek is die vent! Maar ik kan hem toch niet
zomaar doodschieten... ik ben tegen geweld en voor een
goede wereld! Nee... die kalmeertabletten moeten hun
werk doen (*steekt doosje pillen in zijn zak*)... dan
pak ik die sleutel en is anderhalf miljoen van mij!
Hij is ervan verlost en zijn vrouw zal er ook geen
mooi weer meer mee spelen! Dan zit mijn job er op!

RENE: Zo... we zijn er al terug! Twee trappisten! Als ik
sterf dan liever met stijl!

MANOLITO : (*probeert tijd te winnen*) Eh... weet U al welke
houding U gaat aannemen onder tafel?

RENE : Eh... tja... daar heb ik nog niet over nagedacht!
Maar kom... eerst drinken... dan werken! (*schenkt
glazen vol - wil toosten*)

MANOLITO : (*probeert voortdurend tijd te winnen*) Nee...
wacht... dit is een diepgaand moment dat ons later
altijd zal bijblijven... enfin... mij langer als U
natuurlijk! Ik... eh... zou een lied willen zingen
maar... eh... als ik zing trek ik zulke rare gezich-
ten!

RENE : Een lied! Kijk eens aan... het ontroert mij... mijn
heengaan zal een memorabele gebeurtenis worden waar ik
nog lang zal aan denken!